

[Hassing-Jørgensen.]

Venstres Vegne anbefale samtlige Lovforslag til velvillig Behandling.

J. S. Foget: Jeg skal ikke lade mig friste til en længere Omtale af ingenting, saaledes som jeg synes der har været en vis Tendens til hos nogle af de foregaaende Talere. Den Omstændighed, at der ikke har været lovgivet paa dette Omraade siden 1841, gør jo, at Lovgivningen om Gældsbeviser i og for sig maa anses for at være noget af en ny Lovgivning. Jeg har derfor kun eet Ønske at fremføre vedrørende dette Spørgsmaal, idet jeg gerne vil henstille til den højtærede Justitsminister, om det ikke vilde være opportunt at tidsbegrænse Lovforslaget, saaledes at man fastsætter, at Loven skal genbehandles i Løbet af et kortere Aaremaal.

Vedrørende Lovforslaget om Mortifikation af Værdipapirer har jeg en Indvending imod Bestemmelserne i §§ 6 og 16, hvorefter Indkaldelse skal ske i Statstidens første Nummer af hvert Kvartal. Jeg tillader mig at foreslaa, at man i Stedet for ansætter, at Indkaldelse skal ske i første Nummer for hver Maaned, da Kvartalsbestemmelsen efter min Opfattelse i høj Grad kan virke forlængende paa Ventetiden.

De redaktionelle Ændringer, som indeholdes i Lovforslagene om Ændringer i Lov om Rettens Pleje og i Lov om Tinglysning, har jeg ikke noget at indvende imod.

Vi kan selvsagt give vor Tilslutning til Lovforslag, der er udarbejdet paa saa sagligt Grundlag som disse.

Justitsministeren (Steincke): Næsten samtlige ærede Ordførere har jo i og for sig staaet her og anbefalet sig selv og andre at holde Fingrene fra disse Lovforslag. Det er for saa vidt den fornøjeligste Rigsdagsforhandling, jeg som Justitsminister har været med til, ret en Trøst i disse tunge Dage. Særlig vil jeg da fremhæve enkelte Udtalelser fra ærede Ordførere, denne Gang de to Oppositionsførere, det ærede Medlem Hr. Duborg, der med Rette roste mig for min Resignation over for Kommissionsarbejde, og det ærede Medlem Hr. Hasle, der slog fast, ogsaa til min store Glæde, at det var ganske urigtigt, at Demokratiet ikke skulde interessere sig for Sagkundskaben. Derefter skal jeg gaa over til de enkelte Bemærkninger.

Jeg er altsaa i Stand til at takke samtlige ærede Ordførere for deres Modtagelse af Forslagene og mener ligesom de, at man vistnok bør overlade enhver Diskussion af Enkeltheder til Udvalgsbehandlingen. Jeg

lagde nok Mærke til enkelte af de Udtalelser, der faldt, og de frister i og for sig ogsaa til et Par Modbemærkninger, men jeg skal saa vidt muligt undgaa at falde for denne Fristelse. Det gælder først og fremmest over for den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Fr. Dalgaard), der vilde have Bestemmelsen i § 5, Stk. 2, om Forfaldsdagens Udskydelse fra en Helligdag til den paafølgende Søndag til at gælde ogsaa ved Terminsløbedage. Det er et Spørgsmaal, som er udpræget egnet til Forhandlinger i et Udvalg.

Med Hensyn til den Protest, den ærede Ordfører for Venstre (Duborg) fremsatte over for Kommission og Ministerium for deres stadig manglende Evner til at udtrykke sig paa Dansk, vil jeg sige, at der sker dog immer Fremskridt, og selv det ærede Medlem var jo kun i Stand til at anføre en eneste Indsigelse, der endda ifølge de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører Hr. Hasle, er uheldig, for saa vidt som det er en særlig Sprogbrug, der her er Tale om. Desuden kunde jeg næsten fristes til at hævne mig, hvis jeg maa gøre det i spøgende Form, og sige, at det ærede Medlem selv umiddelbart derefter sagde „Gennemgaaelse“ i Stedet for „Gennemgang“. Det vil jeg dog i hvert Fald advare imod, at man faar ind som en Sprogforbedring under Udvalgsbehandlingen.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkparti (Hasle) begyndte med at sige, at han egentlig ikke fandt, der var nogen særlig Trang til Lovgivning paa dette Omraade. Ja, man kan vel sige, at der maaske ikke er Trang til en saa omfattende Kodifikation, men man kan dog ikke benægte, at der ikke alene er Tale om en Kodifikation her, der er jo dog ogsaa Tale om en betydelig Ændring i de gældende Regler, saaledes navnlig paa det Omraade, hvor der særlig har været Grund til at lovgive, Kredsen af negotiable Papirer. Denne Kreds indskrænkes ved dette Lovforslag stærkt i Forhold til, hvad der er gældende Ret i Øjeblikket, medens til Gengæld den høje Grad af Negotiabilitet bliver Regelen for alle de Papirer, der bliver tilbage. Det er dog ikke noget uvæsentligt, og jeg tror ikke, man kan sige, at man ikke her har Trang til nye Regler.

Den ærede Ordfører gik saa videre i sin retshistoriske og retsfilosofiske Forelæsning, som i øvrigt var ganske interessant og tilpas kortfattet, idet han skildrede, hvorledes man lidt efter lidt her gik over fra det engelske Retssystem til den tysk-romanske Opfattelse. Jeg forstod paa den ærede Ordfører, at han egentlig mente, at det var et